

19 Μαΐου 2013

Οι μυροφόρες διδάσκουν και εμπνέουν

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Γράφει ο μοναχός Μωυσής,

αγιορείτης

Ενας ιδεολόγος εκκλησιομάχος είναι ελεύθερος φυσικά να εκφράζει τη γνώμη του. Ένας πιστός μπορεί; Είναι της μόδας η αθεία και νοσηρή παρελθοντολογία η πίστη, λένουν.

Όσοι χτυπούν αλύπητα την Εκκλησία νομίζουμε πως δεν έχουν το δικαίωμα να χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για την έξαρση της διαφθοράς. Η Εκκλησία πάντοτε μιλούσε για ήθος, ηθική, ειλικρίνεια, τιμιότητα και γνησιότητα. Το άθλιο τσουνάμι που επικρατεί παρασύρει και ισοπεδώνει τα πάντα. Οι προφητικές φωνές έχουν σιγήσει από καιρό. Οι εξεγερτικές σάλπιγγες έχουν εξαφανιστεί. Η έρημος σιωπά. Κήρυγμα μετανοίας δεν ακούγεται. Σαν να είναι ντροπή κάτι τέτοιο.

Έχουμε ξαναπεί και τονίσει το απαραίτητο μιας πνευματικής εγρηγόρσεως, κατόπιν μιας βαθιάς περισυλλογής, περισκέψεως και αυτογνωσίας. Χρειάζεται μια εν επιγνώσει ανανέωση, αναμόρφωση και ανάταση. Η φιλοκαλική ασκητική μιλά συνεχώς για απόρριψη του περιττού, πρόσληψη του απαραίτητου, του καίριου και του ουσιαστικού. Υπάρχει μια αντίθετη εκκοσμικευμένη ζωή, μια μανιώδης κοσμικότητα, μια καθαρά αντιπνευματική και αντιασκητική στάση ζωής. Ένα φρόνημα αταπείνωτο, αμετανόητο και ασυγχώρητο.

Δεν είναι καθόλου ορθή η αντιπάθεια, η σκνηρία, η κακομοιριά, η μοιρολατρία, η απαισιοδοξία. Ήλθε ο καιρός της έγερσης από τον ύπνο της ανεμελιάς. Ο προβληματισμός δεν μπορεί να είναι αιώνιος. Θα πρέπει κάποτε να παρθούν κάποιες σοβαρές και σημαντικές προσωπικές αποφάσεις. Απουσιάζει η γενναιότητα, η λεβεντιά, η παλικαριά, η αντρειοσύνη και η θαρρετή και άφοβη ομολογία. [\(περισσότερα...\)](#)